

men jeg vil, ligesom forrige Gang, heller ikke stemme imod dem, da jeg har erklæret, at jeg ikke vilde lægge nogen Hindring iveien for Opnaaelsen af deres Bestræbelser. Forslag af denne Art vil jeg altsaa afholde mig fra at stemme over, ligesom jeg gjorde første Gang, Sagen var for i Rigsdagens Folkething, hvor imod jeg paa den anden Side, naar der bliver Spørgsmaal om selve Udkastet, som det foreligger, fremdeles maa give det min Stemme. Jeg har yttret dette, fordi Ingen skulde være i Tvivl om, at min Stilling er den samme som tidligere, og jeg haaber nu at kunne fritage mig for, under denne Sags følgende Behandling i denne Samling at udtale mig videre om den.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges med 52 St. imod 14.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indlaabtes til Mandag Aften Kl. 10

Man gik derpaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag: Første Behandling af Forslag til Grundlovsbestemmelse angaaende Ophævelsen af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 251—52.)

Tfærrning: Det ligger i Sagens Natur, at jeg ikke kan anerkjende, at der behøves i denne Lov Andet end ganske simpelt at sige, at Indskrækningsloven er ophævet, og at den Tilspøining, hvorved Rigsdagen skulde paa en vis Maade lovliggjøre alle de efter min Mening urigtige Midler, som ere brugte for at fremtvinge en forandret Forsatning for Kongeriget Danmark, ikke hører hjemme her. At den Sag, som her foreligger, maa ønskes bragt

til anden Behandling, er naturligt, men at vi ved anden Behandling maae gjøre os den Umage, vi kunne, for at faae den reduceret til det, der alene er passende for en Lov af denne Art, udgaaende fra Rigsdagen, ligger ogsaa i Tingenes Natur. Dette vil jeg gjøre.

Conseilspræsidenten: Den Forudsætning, der staaer i Begyndelsen af Forslaget, nemlig: „Naar Grundloven af 18de November 1863 i Overeensstemmelse med Rigsrådets af Kongen stadfæstede Beslutning er sat ud af Kraft“, maa Regjeringen naturligviis væsentligt holde paa, da den er Basis for hele dens Opfattelse, idet man betragter det som en ubestridelig Kjendsgjerning, at der er to Forsatninger, og at altsaa den Bei, som er betraadt, er den eneste legalt mulige for at bringe en Ende paa den nuværende Tingenes Tilstand.

Tfærrning: Jeg vil ikke optage denne Forhandling paany; den laa fra min Side i mine Udtalelser i den foregaaende Sag. At der er to Forsatninger, det er saa, men at der bruges to Forsatninger, det er saa. Disse to „er“ ere to ganske forskellige Ting. Der er — af den ganske simple Grund, at der kun kan være — een Forsatning for Kongeriget Danmark alene. Der er tillige en Forsatning, som jeg formoder, at Ministeriet venter skal give os Haab om at faae Slesvig iagen, siden det er en Forsatning for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, men da Ministeriet hidtildags paa en forførdelig Maade har stuffet ethvert Haab i saa Henseende, vilde det gjøre vel mod sig selv, om det ikke mere paaberaabte sig en Forsatning, som daglig udøver en Kritik over Ministeriets Færd.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.